

CĂTRE,

Doamna Luminița Stănescu,
luminita@teotravel.ro

În referire la solicitarea dumneavoastră, înregistrată la nivelul IGPF cu nr. CR9203/27.10.2016, prin care ne solicitați să vă informăm cu privire la condițiile de ieșire din România a cetățenilor români minori, vă comunicăm următoarele:

În conformitate cu prevederile art. 5, alin. 2, lit. b) din Legea 21/1991, Legea cetățeniei române, „**sunt, de asemenea, cetățeni români cei care s-au născut în străinătate și ambii părinți sau numai unul dintre ei are cetățenia română**”.

Cetățenii români minori, chiar dacă mai au și altă cetățenie în afara celei române și indiferent de pașaportul pe care îl prezintă la controlul pentru trecerea frontierei (românesc sau emis de alt stat), pot ieși din România doar cu respectarea prevederilor Legii 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate care la art. 30 prevede ce documente trebuie prezentate la ieșirea din România pentru cetățenii români minori după cum urmează:

„art. 30 (1) Organele poliției de frontieră permit ieșirea din România a cetățenilor români minori **numai dacă sunt însoțiți de o persoană fizică majoră**, în următoarele cazuri:

a) minorului care este titular al unui document de călătorie individual ori, după caz, al unei cărți de identitate/cărți electronice de identitate și călătorește în străinătate însoțit de ambii părinți i se permite ieșirea în aceleași condiții și împreună cu aceștia;

b) minorului care este titular al unui document de călătorie individual ori, după caz, al unei cărți de identitate/cărți electronice de identitate și călătorește în străinătate împreună cu unul dintre părinți i se permite ieșirea în aceleași condiții și împreună cu acesta numai dacă părintele însoțitor prezintă o declarație a celuilalt părinte din care să rezulte acordul acestuia cu privire la efectuarea de călătorii în străinătate, pentru o

perioadă care să nu depășească 3 ani de la data întocmirii acesteia sau, după caz, face dovada decesului celuilalt părinte;

c) minorului care este titular al unui document de călătorie individual ori, după caz, al unei cărți de identitate/cărți electronice de identitate și care călătorește în străinătate împreună cu unul dintre părinți i se permite ieșirea în aceleași condiții și împreună cu acesta, fără a mai fi necesară declarația celuilalt părinte, numai dacă părintele însoțitor face dovada faptului că i-a fost încredințat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă sau că exercită singur autoritatea părintească în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitivă și irevocabilă ori în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitivă pentru procesele începute cu data de 15 februarie 2013;

d) minorului care este titular al unui document de călătorie individual sau, după caz, al unei cărți de identitate/cărți electronice de identitate și care călătorește însoțit de o altă persoană fizică majoră i se permite ieșirea în aceleași condiții și împreună cu aceasta numai dacă persoana însoțitoare prezintă o declarație a ambilor părinți sau, după caz, a părintelui căruia i-a fost încredințat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă, a părintelui care exercită singur autoritatea părintească în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitivă și irevocabilă ori în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitivă pentru procesele începute cu data de 15 februarie 2013, a părintelui supraviețuitor sau a reprezentantului său legal, care să cuprindă acordul acestora cu privire la efectuarea de călătorii în străinătate, pentru o perioadă care să nu depășească 3 ani de la data întocmirii acesteia, precum și datele de identitate a însoțitorului respectiv.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1) lit. b)- d) nu este necesară declarația părintelui decăzut din drepturile părintești sau, după caz, declarat dispărut, în condițiile legii, dacă însoțitorul face dovada în acest sens, cu excepția cazului în care ambii părinți se află în această situație, când este obligatorie declarația reprezentantului legal al minorului.

(3) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. b)- d), organele poliției de frontieră permit ieșirea din România a minorilor însoțiți, numai în următoarele situații:

a) în cazul în care însoțitorul argumentează necesitatea călătoriei în străinătate prin faptul că minorul urmează să beneficieze de un tratament medical care nu este posibil pe teritoriul României și fără de care viața sau sănătatea îi este pusă în mod grav în pericol, cu condiția să prezinte documente doveditoare în acest sens, emise sau avizate de autoritățile medicale române, din care să rezulte perioada și statul sau statele în care urmează să se acorde tratamentul medical respectiv, chiar dacă nu există acordul ambilor părinți, al celuilalt părinte, al părintelui supraviețuitor sau al reprezentantului legal;

b) în cazul în care însoțitorul face dovada că minorul se deplasează pentru studii sau concursuri oficiale, prin prezentarea unor documente corespunzătoare, din care să rezulte perioada și statul sau statele în care se vor desfășura aceste studii sau concursuri, chiar dacă există acordul doar al unuia dintre părinți.

(4) Declarația prevăzută la alin. (1) lit. d) trebuie să cuprindă și mențiunea dacă minorul urmează să rămână în statul de destinație și datele de identitate ale persoanei căreia urmează a-i fi încredințat minorul, precum și, după caz, datele de identitate ale persoanei cu care se reîntoarce în România, dacă însoțitorul este o altă persoană decât cea cu care iese din România.

(5) Poate avea calitatea de însoțitor și o persoană anume desemnată din cadrul unei societăți comerciale autorizate, în condițiile legii, să desfășoare activități de transport internațional de persoane.

(6) Organele poliției de frontieră vor permite ieșirea din România a minorilor însoțiți numai dacă se constată că se respectă informațiile prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) și la alin. (4), referitoare la însoțitor, iar în situațiile prevăzute la alin. (3), dacă se constată că ruta aleasă pentru deplasare și momentul prezentării la ieșirea din țară se justifică în raport cu destinația, respectiv cu perioada deplasării.

(6¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. b) și d), declarația celui alt părinte, declarația ambilor părinți sau, după caz, a părintelui căruia i-a fost încredințat minorul, a părintelui care exercită singur autoritatea părintească, a părintelui supraviețuitor sau a reprezentantului său legal, privind acordul acestora cu privire la efectuarea de călătorii în străinătate la ieșirea din România, nu este necesară atunci când minorul cetățean român cu domiciliul sau reședința în țara de destinație se deplasează însoțit în condițiile prezentului articol, în această țară.

(7) Declarațiile prevăzute la alin. (1) lit. b) și d) trebuie să fie autentificate în țară de notarul public, iar în străinătate, de misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României ori, dacă au fost date în fața autorităților străine, să îndeplinească condițiile de supralegalizare prevăzute de lege sau să aibă aplicată apostila conform Convenției cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine, adoptată la Haga la 5 octombrie 1961, la care România a aderat prin Ordonanța Guvernului nr. 66/1999, aprobată prin Legea nr. 52/2000, cu modificările ulterioare, cu excepția celor ce emană dintr-un stat cu care România a încheiat tratate, convenții sau acorduri de asistență juridică, în materie civilă sau de drept al familiei, care prevăd scutirea de supralegalizare. Declarațiile trebuie să fie eliberate părților în două duplicate, dintre care un duplicat se păstrează de către însoțitor, iar al doilea duplicat însoțește pașaportul minorului.”

În cazul în care minorul este însoțit de alte persoane decât părinții acestuia, însoțitorul menționat în declarația părinților trebuie să prezinte și cazierul judiciar eliberat de **autoritățile competente din România**.

În lumina celor prezentate mai sus, subliniem faptul că cetățenii români minori (chiar dacă mai au și altă cetățenie în afara celei române) nu pot călători neînsoțiți de o persoană fizică majoră. De asemenea, dacă însoțitorul minorului dovedește că acesta are domiciliul sau reședința în străinătate și se deplasează în țara de domiciliu sau reședință, nu va mai fi necesară prezentarea acordului părinților pentru efectuarea călătoriei.

În concluzie, răspunsul la întrebările dumneavoastră, punctual, este:

1. La trecerea frontierei României, copiii cetățeni români posesori de pașapoarte canadiene cu vârsta sub 18 ani nu pot călători neînsoțiți cu excepția minorilor căsătoriți în condițiile legii.

2. La trecerea frontierei României, copiii cetățeni români posesori de pașapoarte românești cu vârsta sub 18 ani nu pot călători neînsoțiți cu excepția minorilor căsătoriți în condițiile legii.

3. Dovada domiciliului în străinătate al minorului se face cu documentele prevăzute de art. 29, alin. (1) din Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 94/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate al cărui conținut îl redăm mai jos:

„ART. 29

(1) Dovada domiciliului în străinătate al minorului se face cu:

a) pașaportul acestuia, în care este menționat statul de domiciliu;
b) pașaportul părinților, al unuia dintre părinți sau al reprezentantului legal, după cum urmează:

1. pașapoartele ambilor părinți, în cazul în care aceștia au domiciliul în același stat; sau

2. pașaportul unuia dintre părinți și declarația celuilalt părinte, prin care își exprimă acordul cu privire la domiciliul minorului sau, după caz, hotărârea judecătorească prin care instanța a stabilit domiciliul minorului la unul dintre părinți, rămasă definitivă și irevocabilă ori rămasă definitivă pentru procesele începute cu data de 15 februarie 2013;

3. pașaportul părintelui supraviețuitor;

4. pașaportul părintelui căruia i-a fost încredințat minorul prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă ori a părintelui care exercită singur autoritatea părintească în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitivă și irevocabilă ori în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitivă pentru procesele începute cu data de 15 februarie 2013;

5. pașaportul reprezentantului legal.”

Referitor la dovada reședinței în străinătate, legislația României nu prevede expres documentele pe baza cărora, în vederea ieșirii din România, minorul sau însoțitorul acestuia pot face dovada faptului că minorul are stabilită reședința în străinătate.

În aceste circumstanțe, aprecierea îndeplinirii condiției prevăzute de art. 30, alin. (6¹) din Legea 248/2005 se face de către polițistul de frontieră care efectuează controlul pentru trecerea frontierei în urma examinării oricărui document, eliberat de autoritățile competente ale statului de reședință, care dă dreptul la reședință pe teritoriul aceluia stat persoanei în cauză.

Fără a o considera o enumerare limitativă, documentele care dovedesc reședința în străinătate pot fi:

- certificatul de înregistrare sau permisul de ședere eliberate conform legislației naționale a Statelor Membre de transpunere a prevederilor art. 8, alin. (2), respectiv art. 9 alin. (1) din Directiva 38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora;

- documentul eliberat în conformitate cu legislația fiecărui stat în parte (altele decât statele member ale Uniunii Europene) cum ar fi permisul de ședere, permisul de rezidență, carte de rezidență, etc.;

- adeverințe eliberate de autoritățile competente ale statului în care minorul își are reședința și care atestă faptul că persoana în cauză este resident al statului respectiv.

Subliniem faptul că dovada reședinței trebuie să se facă în ceea ce privește minorul pentru a ne afla în fața excepției prevăzute de art. 30, alin. (6¹) din Legea 248/2005 reședința însoțitorului în statul de destinație nefiind suficientă pentru a se putea face aplicarea acestui text de lege.

De asemenea, pentru evitarea situațiilor în care polițistul de frontieră, deși i se prezintă anumite documente eliberate de statele de reședință, din cauza barierei lingvistice se află în imposibilitatea de a aprecia dacă respectivul document face sau nu dovada reședinței, orice document care nu este redactat în limba română va fi prezentat alături de o traducere în limba română, legalizată conform legislației în vigoare. În plus, conform art. 13 din Constituție, „în România, limba oficială este limba română”.

4. Însoțitorul minorului menționat în declarația părinților trebuie să prezinte cazierul judiciar eliberat de **autoritățile competente din România**.

Condițiile de ieșire din România ale cetățenilor români minori cât și modelul declarației părinților le găsiți pe pagina de internet a Poliției de Frontieră Române www.politiadefrontiera.ro – la secțiunea „condiții de călătorie/cetățeni români/condiții de ieșire din țară pentru cetățenii români minori”.

Menționăm că, în conformitate cu prevederile art. 18 din OUG 105/2001 privind frontiera de stat a României, analizarea documentelor și decizia de permitere sau de nepermitere a ieșirii din țară a minorilor cad în sarcina șefului punctului poliției de frontieră care funcționează în punctul de trecere a frontierei prin care minorii vor intenționa să iasă din țară.

Cu deosebită stimă,

Împuternicit INSPECTOR GENERAL
Chestor principal de poliție

Liviu Marius Galos

Împuternicit ȘEFUL SERVICIULUI JURIDIC
subcomisar de poliție

CARMEN VICOLEANU

Telefon: 021.316.25.98; Fax: 021.312.11.98 / E-mail: pfr@mai.gov.ro

Blvd. Geniului nr.42C, sector 6, RO – București

1 exemplar